

desbancament m. Acció de
 car

desbançar v. tr. Guanyar (al qui té la banca en un joc) tots els diners que hi ha posat. ||
 Suplantar

desbandada f. Acció de desbandar-se.
 | jugir a la desbandada.

desbandar-se v. pron. Separar-se desordenadament, tirant cadascú per un costat diferent, la tropa, gent que anaven plegats